

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy 323.25

Hely

Idő

"1917"

Személy

Helyszám

Szerző: ~

Cím: *Pesten és Budán.*

Forrás: *Népszava*

3p.

1917. I. 10.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

— Pesten és Budán. Pest él, Pest mozog, Pest zajong, Pest tüntet, Pest öklével veri az aszfaltot, hogy az istenfáját, hát így legyen, hát úgy legyen — és Buda?

Buda hallgat, Buda csöndes, Buda a vadszölös lugas alá lapult és Buda iszik.

Olyan része ez Budának, amelyről itt szó esik, amelyen néptömegek sohasem szoktak hömpölyögni, amely csöndes évszázadok óta, amely nem hall egyebet az élet zajából, mint a vén kegyelmes urak gumivégű botjainak a kopogását, totty, totty, totty...

A vadszölővel befutott lugashan három öreg ur időzik. A pincér állandóan kegyelmes uraknak hívja őket és a kegyelmes urak furesa képet vágnak, valahányszor a pesti zaj áthallik.

— Minek ez? Gyalázatos politikai divat. A népet szabadjára engedték. Nem kellett volna. Ez megbosszulja magát, meglássátok!

Az egyik kegyelmes ur olyan siri hangon mondta ezt, hogy a másik kegyelmes ur ránéz a harmadikra:

— Hát nem sakkozunk?

Mindig sakkozni szoktak. Esik, fúj, ők sakkoznak. Kitér a világháború, ők sakkoznak. Pest is, Buda is kukoricakenyeret majszol — ők sakkoznak. Az egész világ lángba borul, ők a vadszölővel befutott lugasban tovább sakkoznak. Ha kiesik a világ tengelye, ha jön az üstökös csillag, amely palacsintává lapítja a világot és egy fújásával millió emberélet lángját oltja el, ők akkor is sakkozni fognak.

A pincér már eléjük tolta a sakktáblát, de a kegyelmes urak keze reszket és látszik rajtuk, hogy idegesen szívják a rendes szivarjukat. Érzik, tudják, hogy ma Pestnek nagy napja van, hogy Pesten forró az aszfalt, hogy Pest megmozdult, kopog, zörög, kiabál, károm-

kodik, a tanc- és illemszabályok nem parancsolnak neki és Budának is diktál: magával rántotta az életbe, a zajongásba, a forradalomba, a kutyafáját, ma be kell esukni a kocsmát.

Ez az, ez az. A székeket beljebb lehet tolni, a rollókat le lehet húzni, de a kegyelmes urakkal mi lesz? Lehúzni, beljebb tolni? No, no, valamit kell csinálni velük is: tessenek ma hazamenni.

A pincér vállalkozik - a rettentő föladatra, hogy udvariasan a tudtukra adja, hogy tessék ma hazamenni, mert a rollókat lehúzzák, a vendéglőt becsukják. A kegyelmes urak fölháborodnak:

— Disznóság! Hát csináljon Pest, amit akar, de Budának nem parancsol.

Kijelentik a vendéglősnek, hogy ők maradnak, hogy ők a lehúzott rollók mellett fognak sakkozni, hogy őket nem zavarhatják meg a pesti dolgok, mert ők a délutáni sakkot nem engedik el az uristennek sem.

És megesik a csoda.

A budai vendéglő öreg butordarabjai fölkerekednek a rendes asztaluk mellől és betotyognak oda, ahol még életükben nem foglaltak helyet, a rendes ivószobába, ahol tót pallér szokott szilvériumot konyakezni a részeg házmesterrel. Betotyognak oda, leülnek, sakkozni próbálnak és nem megy...

A lehúzott rollókon mintha ezer és millió kéz kopogna:

— Mi lesz, öreg urak, mi lesz?

Az öreg uraknak fáj, minden fáj, ami Pesten történik, fáj, hogy nem szalad be senki ezzel a hírrel:

Szerverték a tünfétést. A katonaság győzött. Boda az ur, az isten éltesse és jaj annak, aki jártatja a száját.

Fáj nekik a budai csönd és a pesti lárma. Rettenetes gyűlölésséggel fogadják a mai napot, a helyzetváltozást és ha fölük függene, jaj, mi lenne ma Pesten!

Szerencsére, nem bizott rájuk senki semmit. A vendéglőstől egy-egy fröccsöt kérnek. Nem koporsót, fröccsöt, de egyik is, másik is jól áll nekik, illik hozzájuk...